

Gent | Jordi Sardans | Actualitzat el 20/11/2024 a les 11:28

Sílvia Sanfeliu Morros

Directora de cinema, però sobretot dramaturga, directora, traductora, productora i professora de teatre. Ajudant de direcció i lletrista, s'especialitza en direcció escènica i dramaturgia. Molt versàtil, acaba de dirigir La Santa Espina en el centenari de la mort d'Àngel Guimerà. S'inicia al teatre manresà amb Nougats i Xalana. Va fundar Eos Produccions. Forma part de la junta del festival Clam. És membre d'El Galliner i presidenta d'Òmnium Bages-Moianès des del 2023.

Joan Closas

?Com va anar la direcció de *La Santa Espina*?

?Bé. Des del Casal i Centre Cívic del Castell em van proposar de fer teatre i s'hi van apuntar 36 usuaris per fer *La Santa Espina*, estrenada el juny de l'any passat, com a treball intern del centre. En vaig gaudir tant que, arran de la celebració del centenari de la mort de Guimerà, vaig proposar fer l'obra a tots els col·lectius interessats perquè es tractava d'ajuntar persones dels diversos grups teatrals. El projecte va engegar el febrer, el març vam començar les reunions i a l'abril teníem la companyia tancada i es van iniciar els assajos, que van comportar cinc mesos de feina. L'obra

còmica sorprèn l'espectador, és teatre musical molt màgic, amb una rondalla d'amor amb personatges fantàstics. Es va estrenar els dies 14 i 15 de setembre al teatre Conservatori.

?D'on sorgeix la idea de dirigir?

?De petita volia ser actriu fins que vaig veure que existia la figura del director, que de seguida em va interessar. Interpretar i actuar també m'agrada molt.

?Quina va ser la teva formació als EUA?

?Des de petita m'agradaven els idiomes i vaig anar a la Babel durant anys. L'acadèmia em va proposar de passar un estiu als EUA, que m'atreien tant per l'idioma com per la seva cultura. Vaig aconseguir parlar l'idioma com si fos nadiua. El primer any vaig estar un estiu a Iowa i després amb una família d'àmbit rural al nord de Minnesota, amb qui vaig establir un vincle familiar que hem mantingut conjuntament amb la meva germana Olga que també hi va acabar anant. Així que tinc una família americana. Vaig fer-hi teatre a l'escola i d'actriu. En acabar la Secundària, vaig fer la Selectivitat. En tornar-hi, vaig estudiar Comunicació Audiovisual a Califòrnia, on vaig aprendre a fer rodatges. Després d'aquests dos cursos, hi vaig tant assíduament com puc, sobretot a Nova York, i aprofito per visitar la família. Vaig treure'm el carnet de conduir abans de complir els 18 anys, amb un cotxe de canvi automàtic i quan vaig tornar, vaig haver de fer unes pràctiques per aprendre com anava el canvi de marxes.

Direcció de cinema

?De retorn, decideixes estudiar cinema a Barcelona?

?Si. Vaig estar tres anys al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya, del carrer Casp, on vaig aprendre teoria i vaig fer-hi moltes pràctiques, per especialitzar-me en la direcció de cinema.

Vaig seguir fent rodatges i vaig produir un curtmetratge de J. A. Bayona, amb qui vaig coincidir a l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC), com amb d'altres amistats que encara conservo.

?On comença la teva activitat teatral?

?A Minnesota. Després, el 1996, a Manresa. Vaig entrar en contacte amb Nougats, un grup que feia teatre, a qui faltava direcció. Com que havia fet assignatures de teatre als EUA, em vaig atrevir a dirigir-los, quan estava estudiant direcció de cinema. Recordo especialment l'Àngels Sánchez que estudiava a l'Institut del Teatre. Vam fer actuacions al Globus i a Sant Joan de Vilatorrada, en un temps d'exploració. Sánchez em va comentar el 1997 que es feien proves per accedir a l'Institut del Teatre en l'especialitat de direcció. Les vaig passar a la primera i vaig acabar la carrera al 2002, especialitzada en direcció escènica i dramaturgia. Com a projecte de treball final vaig fer el musical de Cole Porter, *Kiss me Kate*, que s'havia estrenat a Broadway als anys quaranta. Vaig tenir el suport de l'Institut del Teatre. Vaig treballar amb actors com Mercè Martínez, Ivan Labanda, Xavi Serrano i Francesc Casanovas, que porten anys treballant al *Polònia*.

?Deixes el cinema professional per dedicar-te al teatre?

?Sí. Vaig deixar de fer curtmetratges i me'n vaig anar desvinculant. Em continua interessant el cinema com a afeccionada. Penso que el recorregut com a cineasta sempre ha estat present en la manera de dirigir teatre, com em va dir l'amic Esteve Soler, amb qui col·laboro dins la junta del Clam, que dirigeix. Enguany farem el 20è festival, que per mi representarà el tercer.

?Quina és la teva funció dins del festival de cinema Clam?

?No formo part de la junta ni de l'entitat, però hi col·laboro. Amb el Joan Barbé, escrivim conjuntament els guions i presentem les gales. Ja havia organitzat els premis Lacetània, quan van passar del Saló de Plens de l'Ajuntament a una gala de lliurament independent i em van encarregar tant de fer l'escaleta de l'acte com la direcció, amb la col·laboració de Jordi Estrada. També he fet gales universitàries de graduació.

Innocentada i teatre

?Has dirigit alguna Innocentada?

?Sí. M'havia iniciat amb el grup de teatre Xalana. El grup em va marcar molt durant una dècada. Assajava amb actors no professionals, però potents i amb experiència. Muntàvem obres amb moltes ganes. En el camp amateur vaig dirigir la 45a Innocentada, *Minorisa Mon Amour*, el 2001, quan encara era viu Agustí Soler Mas, que ens va deixar fer. Més endavant, vaig escriure *Cabaret 33*, que es va representar el 2019.

?Com van ser les pràctiques teatrals amb Dagoll Dagom?

?Les vaig fer amb *Cacao*, un musical de l'any 2000. Com a ajudant de direcció, al musical *A Little Night Music*, dirigit per Mario Gas. D'altres ajudanties van ser amb Pau Miró, Pere Planella i quatre espectacles amb Jordi Casanovas.

?Quins grups, tallers i propostes importants has tirat endavant?

?Com a proposta important, *No son maneres de matar una dona*, una comèdia de Douglas J. Cohen, va ser el primer musical que em va interessar. El 2002 vaig contactar amb l'autor perquè em passés els drets, en vaig fer la traducció i tenia clar que volia produir-la a Barcelona. A finals del 2003 vam crear l'equip de treball, vam fundar Eos Produccions i vam estrenar l'obra el març del 2004 a Artenbrut, una petita sala desapareguda del barri de Gràcia. Després vam saltar a la Sala Villaroel, a l'estiu vam fer *bolos* i el 2005 es va representar al Club Capitol. Amb la productora vam fer un parell d'obres més: *Còrsega* i *Lobby Hero*, fins a donar-la de baixa. Com a directora treballava amb gent diferent, ja que des del 2004 soc autònoma. En paral·lel, vaig fer classes de teatre a l'escola Tecnos de Terrassa, on feia horaris extraescolars i tallers, que em donaven molta estabilitat. Vaig dirigir la companyia Míteles, amb Àlicia Puertas, de Manresa, M. Alba Esquius, de Súria, i Tàtels Pérez, de Sallent, l'obra *Fins que l'amor us separi*, que es va estrenar a la Fira de Tàrraga.

Kursaal

?Què et suposa la inauguració del teatre Kursaal?

?Molt. Des del 2006 preparàvem l'espectacle *Inaugural*, per al febrer del 2007, dirigit per Montse Colomer. Joan Morros em va demanar que m'encarregués de la producció. La inauguració en l'àmbit vital va fer que si professionalment mirava només cap a Barcelona, ara també posaria el focus a Manresa. Quan es va crear l'Aula de Teatre, vaig fer-hi cursos de teatre musical. Vaig ser voluntària d'El Galliner, des de la temporada 1999-2000. Vaig produir l'espectacle inaugural del Kursaal, però oficialment fa uns vuit anys que hi soc i ara vaig a les reunions regularment.

?Què remarcaries de la teva especialitat, el teatre musical?

?Clarament, *Kiss me, Kate*, *No són maneres de matar una dona*, *Tick, tick... Boom!*, *Elles* i *La Santa Espina*. També *Síster Act*, basat en la pel·lícula, que va ser una producció molt reeixida, a Santpedor. *Adam i Eva* i tots els *Jan i Júlia*, també les pràctiques que vaig fer amb Dagoll Dagom...

?Quines obres de teatre has escrit?

?Deixant de banda les primeres, que són en col·laboració, vaig escriure *Cabaret 33*, i més darrerament, *Elles*, *Quan passí tot això*. Unes quantes obres estan vinculades a grups que he portat. Les tres darreres temporades per a l'Espai de Navarcles, *El senyor de Puerto Rico* i *El xou del segle*, que és una readaptació de *Cabaret 33*. I la darrera, *La Santa espina*, de Guimerà.

?Què has fet en el món de l'ensenyament infantil del teatre?

?La temporada 2010-11 vaig presentar *Jan i Júlia*, per al servei educatiu del Kursaal, amb el lideratge de Cristina González, on s'explica la història d'uns nens manresans. Vam fer un primer espectacle *El meu primer Kursaal*, amb músics en directe. Després *El meu primer Nadal*, que

es representa anualment a la sala petita i l'any passat va arribar a les cent funcions. S'ha convertit en un clàssic. També fem *El meu primer Sant Jordi*, on s'explica la llegenda al pati i *El misteri de la Llum*. Vaig dirigir dos espectacles: *Welcome Nanny*, (2013) i *Let's go càmping* (2015).

?Darrerament, has reprès els estudis de Dret, quin lligam hi veus amb la feina d'actriu?

?Sobretot que s'ha d'estudiar moltes hores en tots dos casos. El rigor i la disciplina són fonamentals en la feina dels actors. Sempre he valorat molt la capacitat intel·lectual de les persones que fan teatre. Quan treballes amb actors de carrera t'adones que tenen memòria i la disciplina del saber fer les coses bé.

Òmnium Bages-Moianès

?Des de fa un any ets presidenta d'Òmnium Bages-Moianès. Quina és la teva tasca?

?Estava vinculada a l'entitat com a sòcia des de fa temps i treballava per als premis Lacetània. M'ho van proposar. En la junta tothom fa feina, com a presidenta em diferencia la vinculació amb l'Òmnium nacional, ja que assisteixo a les reunions de presidència i rebo una comunicació més directa, que amplio a la junta d'aquí. Implica també estar més al dia a dia de certes qüestions i fer d'enllaç, sense estar per sobre de ningú.

?A què atribueixes el creixement de l'entitat als darrers anys?

?Al que va passar del 2015 al 2017. Va ser una experiència estratosfèrica. El gran increment de socis va fer que moltes coses canviessin. Ara ens arriben projectes molt acabats, en què tenim poca cintura per actuar, però com a territorial penso que hem de ser capaços de continuar tirant endavant els nostres projectes.

?Òmnium és una entitat polititzada? Ho ha de ser?

?Fem política des de la societat civil, però no des dels partits. Quan sortim al carrer fem política, però ens hem d'allunyar totalment dels partidismes. No som ni tenim voluntat de ser un partit polític i no ens presentarem mai a cap elecció ni hem de tenir afinitat amb cap partit. La voluntat interna és no entrar en les institucions polítiques ni ser partidistes perquè deixaríem de ser el paraigua de què parlàvem.

?Com potencieu actualment la llengua catalana?

?Cal continuar el foment actiu de l'ús del català en tots els àmbits. Cal fer difusió dels continguts que es generen, presentació de llibres i creacions, fer programes que impulsin l'ús de la llengua parlada, en mitjans audiovisuals, creació literària, fomentar premis. No només en l'àmbit institucional, sinó també en la difusió de la cultura catalana. Hem de potenciar que la cultura popular estigui al carrer, igual que el patrimoni cultural. Cal potenciar l'ús del català des de l'àmbit quotidià al literari i fer de paraigua on tothom s'hi senti identificat.

?Però, milites a ERC?

?Ara no. Vaig entrar-hi el 2017 perquè estàvem tots políticament actius i fins i tot el 2019 em van col·locar a les llistes de les municipals bastant avall. No he estat mai favorable a les estructures de partit i en la postpandèmia vaig deixar de militar-hi.

?Ets independentista?

?Totalment. Soc sòcia d'Òmnium i de l'ANC, però no estic en cap partit polític. Vull la independència de Catalunya i faré tot el que calgui. Crec en les lluites diàries de la gent del carrer. No m'interessen les dinàmiques ni estratègies dels partits. Crec que el poble és sobirà. Nosaltres hem de motivar, incentivar i defensar la nostra cultura. Penso que la independència del país és imprescindible i inevitable històricament.

?A què atribueixes el paper secundari del català en tots els àmbits de la vida quotidiana?

?Tot depèn dels catalanoparlants. Si fem ús del català i el parlem amb tothom farem més que les institucions. El *bonisme* d'aquests darrers anys ens va en contra. Conec un grup de creadors en català que s'han associat a les xarxes, amb molts seguidors. Crec en el teixit associatiu, cultural i social de les poblacions catalanes. I, sobretot, crec en la gent del país. Hem de convidar la immigració estrangera a parlar català.

[despiece]

El perfil

Sílvia Sanfeliu Morros neix a Manresa, com els seus pares, Marc i Maria (no esmenta la data de naixement per combatre l'edatisme). El seu pare treballava a l'oficina d'ocupació de l'INEM i la mare va ser administrativa als Teixits Forés. Té una germana, Olga, psicòloga escolar de l'EAP. S'està tretze anys a les Dominiques i el darrer curs de Secundària el fa a Iowa, als EUA. Es gradua el 1991 a la Northome High School, de Northome, Minnesota. El curs 1992-93 comença estudis de Comunicació Audiovisual, Ràdio, TV i Cinema a la Califòrnia State University-Fullerton. De 1993 al 1997 estudia direcció de cinema al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya. El 2002 obté la Llicenciatura en Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre, de Barcelona. El curs 2002-2003 comença el doctorat en Arts Escèniques a la UAB. Del 2006 al 2010 cursa estudis de Grau en Dret a la Universitat de Barcelona, que reprèn el 2024. El 2011 fa un curs d'Interpretació de Cinema i Televisió a Set d'Acció, amb Esteve Rovira i Roger Pera. Pel que fa a l'experiència professional, treballa en docència com a professora de tallers de teatre a l'Associació de Veïns de la Balconada i al Casal de les Escodines. Entre 2002 i 2011 és professora del taller de teatre anual a l'IES Tecnos de Terrassa. Del 2004 al 2021, als tallers de Teatre Fundació Cultura i Teatre dels Carlins. De 2011 al 2019, és professora externa de Batxillerat d'Arts Escèniques a l'institut Lluís de Peguera. Del 2014 al 2020 fa de professora de Tallers de Teatre Musical a l'Escola Espaiart de Castellar del Vallès. El 2021 és professora d'interpretació i directora del taller Intensiú

de l'Escola Memory, de Barcelona. Del 2005 al 2024 fa tallers de teatre a diverses escoles de primària i secundària de Manresa: La Salle, La Flama, Ítaca, Puigberenguer i Séquia. Escola Pla del Puig de Sant Fruitós de Bages, Ametllers de Sant Joan de Vilatorrada i La Serreta de Santpedor. Actualment, i des del 2008 a l'Aula d'Arts Escèniques al teatre Kursaal de Manresa i des del 2011 als Tallers de Teatre per a Infants, Joves i Adults del Casal Cívic Pare Ignasi Puig. També fa classes a l'Escola de Fonollosa i al grup d'adults del Teatre de Sarrià, i puntualment a la FUB.

Entre el 2000 i el 2010 fa molts treballs de direcció: El 2001, direcció i adaptació al català del musical de Cole Porter: *Kiss me, Kate*; com a Taller de Direcció Escènica a l'Institut del Teatre. El 2004, traducció, adaptació i direcció escènica del musical *No són maneres de matar una dona*, de Douglas J. Cohen, premi Butaca al millor espectacle musical. Aquell any també va obtenir el premi FAD, Aplaudiment Sebastià Guasch. I direcció escènica del concert *Cançons de Times Square* per Bitó. 2005, direcció escènica del concert *Corpus Imperfectum* de La Folata, estrenat al 25è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, per la Federació de Joventuts Musicals de Catalunya. I, la direcció i producció de *Lobby Hero*, per Eos Produccions. La temporada 2005-2006, dirigeix *Els Pastorets* al Casal Familiar Recreatiu. El 2006, direcció escènica del Concert Inaugural del XXI Premi de Música Ciutat de Manresa. El 2009 dirigeix musicalment per la companyia Teatret *En Joan sense por a l'illa de Mawi*, el recital de cançons *Un passeig per Broadway i Tick, tick... Boom!* En aquesta dècada (2001-2010) també adapta i dirigeix diverses obres pel grup de teatre Xalana. Com a actriu teatral va començar a actuar a Minnesota. Després en la innocentada *Minorisa Mon Amour*, en el paper de Sílvia i en algunes obres del grup de teatre Xalana, en el paper de Maria Rosa, de Guimerà i el de Sílvia en *Els dos cavallers de Verona*, de William Shakespeare. En el cinema va participar com actriu en diversos curtmetratges a Califòrnia, als Estudis Cinematogràfics de Catalunya i per a alumnes de l'ESCAC.

En dramaturgia i direcció, cal remarcar les peces pel Festival de Microteatre Cop d'Ull de Manresa: *Mileva* (2017), *4A* (2018), *Lamarr* (2019) i *Ermessenda* (2020). Els espectacles *Cabaret 33* (2018), que es va representar per la Innocentada del 2019, *Elles* (2020), premi al millor llibret, *Quan passi tot això* (2021), inspirat en la pandèmia, *Un senyor de Puerto Rico* (2022) i *El xou del segle* (2023). Els espectacles infantils *Jan i Júlia: Welcome Nanny*, (2013) *Let's go càmping*, (2015) *El meu primer Nadal* (2012), *El meu primer Sant Jordi. El meu primer Kursaal* (2011). Co-escrit i dirigit: *Minorisa, Mon Amour*, de la 45ena Innocentada, (2001); *Stupidcupid*, (2003) *Còrsega* (2005) i *Fins que l'amor ens separi*, basada en textos d'Esteve Soler, de *Míteles*, estrenada a la Fira de Tàrraga, el 2004. Ha traduït i adaptat diverses obres de teatre, cançons i espectacles de teatre musical del català a l'anglès i viceversa. Ha estat ajudant, regidora escènica i auxiliar de direcció en diverses produccions teatrals. Del 2004 al 2012 va ser sòcia fundadora i administradora de la Productora Teatral Eos Produccions Teatrals, SCP. El 2007 produeixen l'espectacle *Inaugural* del teatre Kursaal. El 2009 és cofundadora de la Productora Teatret. Acabada d'estrenar la reposició de *La Santa Espina*, d'Àngel Guimerà, on ha estat l'ànima, tant per la direcció i dramaturgia, com per la feina de lletrista. [/despiece]